

[Hagen Hagensen]

blemerne. Vi tager altså ikke stilling her i dag, men vil medvirke til udvalgsarbejdet for at finde frem til en rimelig udgang på disse forhold.

Så skal jeg ikke, som en enkelt ordfører har gjort det nu for lidt siden, tage fat på alle de ting, vi skal drøfte i udvalget. Der er mange forhold at tage i betragtning. Vi vil arbejde ud fra, at barnets tarv fortsat skal være det, der skal lede os i disse forhold. Ud fra det går vi ind i en positiv overvejelse af det, men det skal være nu, vi skal tage dette skridt og gennemføre det forslag, der ligger her.

Mimi Jakobsen (CD):

Fra CDs side erkender vi fuldt ud, at der kan være behov for en styrkelse af faderens stilling med hensyn til forældremyndighed over et barn uden for ægteskab. Men eftersom ægteskabsudvalget jo, som flere ordførere har været inde på, i øjeblikket arbejder med disse problemer og i en ikke fjern fremtid forhåbentlig vil fremkomme med betænkning herom, så mener vi, at det er både uheldigt og unødvendigt at foregribe denne betænkning, således som dette forslag er udtryk for. Det kunne ligne en lovgivning for lovgivningens skyld. Vi vil derfor fra CDs side afvente ægteskabsudvalgets betænkning, selvfølgelig medmindre der under udvalgsarbejdet ganske klart kan dokumenteres et behov for en præcisering her og nu.

Margit Hansen (DKP):

Da vores ordfører, fru Tove Jørgensen, ikke kan være til stede her, har jeg påtaget mig at gøre et forsøg på at fremsætte de synspunkter, som den kommunistiske gruppe gerne vil gøre gældende.

For det første er der tale om et nyt begreb, som ministeren bruger i sin skriftlige fremsættelse til forslaget, idet der står »papirløse ægteskaber«. Det må vi sætte et spørgsmålstegn ved. Hvad er det? Er det ikke rigtigere at fastholde »papirløse samlivsforhold« som begreb? Ægteskaber er, så vidt vi kan se, noget andet.

Derefter vil jeg gerne gå videre og sige, at i de almindelige bemærkninger, punkt 4, siger justitsministeriet, at der er et tungtvejende behov for nu at foretage en foreløbig ændring af myndighedsloven. Så vidt vi har

kunnet få oplyst, drejer det sig i alt om 200 sager, og det er selvfølgelig nogle, men det er spørgsmålet, om man kan sige, at de er så tungtvejende, at man skal igennem med denne ændring nu.

Den ændring i forslaget, som vi synes er den væsentlige, går ud på, at der også i de tilfælde, hvor moderen modsætter sig det, skal være mulighed for at tillægge faderen forældremyndigheden over et barn, der er født uden for ægteskab. Der har været nogle sager om disse ting, og de har også fået en ganske stor mediedækning. Til gengæld synes vi altså, at i disse sager kan der være et rimeligt krav om, at der i hvert fald sker en ligestilling med det, der gælder mellem ægtefæller. Vi er villige til at se på, hvordan man kan løse disse ting, eventuelt i form af dispensationsbestemmelser. Men det her synes vi måske nok er at gå for vidt, når man ikke har løst en række andre problemer, og de burde faktisk løses sammen med regler om delt forældremyndighed eller ved, at den papirløse fader kan adoptere barnet med moderns samtykke, mens samlivet endnu pågår, og derved kan blive ligestillet med det forhold, som eksisterer mellem ægtefæller.

Hvordan skulle man f. eks. stille sig, hvis det papirløse par bor i eget hus eller i ejerlejlighed? Det vil nemlig typisk være sådan, at det er manden, der ejer den pågældende bolig, og det er også stadig væk typisk mændene, der tjener mest. Hvis samlivet ophører, vil moderen stå som boligløs, og hun vil så i mange tilfælde netop af hensyn til barnets tarv lade det blive i hjemmet, og først når hun har fået etableret sig i en ny bolig, og når hun eventuelt også har kunnet få en uddannelse, vil hun være i stand til at byde barnet rimelige og gode vilkår. Men vælger hun altså at lade barnet blive i dets hjem, så vil hun stå svagt i det tilfælde, hvor hun på et senere tidspunkt ønsker at få barnet tilbage, og hun vil stå svagere, end hvis hun havde været gift med faderen. Det er spørgsmålet, om det er de situationer, vi vil fremme.

Jeg har erfaret, at samliv skal være underforstået, men det står ikke direkte i loven. Det er spørgsmålet, om man kan affinde sig med, at det er domspraksis, der skal lægge grundlaget. Vi synes nok, det er noget risikabelt, og vi synes, at de enlige kvinder i forvejen er en svag gruppe. Vi erkender, at det er den papirløse fader – hvis man kan kalde